

При всичко това обаче и Давидъ не остана безъ по-
ѣшкы. Безмѣрна-та му любовь къмъ сына си *Авессалома*
бѣла причина, та станалъ тоя неговъ синъ злонѣравенъ, до-
каралъ на бащѣ си много грижи и най-сѣтнѣ самъ си причи-
нилъ и загубѣ-тъ. Па и самъ Давидъ по челоуѣческѣ-тъ
си слабостъ съблазнилъ ся и тяжко сгрѣшилъ прѣдъ Бога;

нъ послѣ ся покаялъ, умиленно исповѣдалъ грѣхове-ты си
прѣдъ Бога и съ съкрѣщено срдце испросилъ отпуще-
ніе. Това ся види изъ нѣкои отъ неговѣ-ты псалмы.

С о л о м о н ъ.

По смръть-тъ Давидовѣ вѣцарилъ ся синъ му *Соло-
монъ*. Той, както и баща му, царувалъ цѣлы 40 години надъ
Израилтяны-ты и царствованіе-то му было мирно, зачтото
не трѣсилъ славѣ въ завоеванія. Соломонъ испрѣво врьвѣлъ
по добры-ты наставленія, които му прѣдалъ баща му на
смрътныя си часъ, та съ голѣмо правдолюбіе управлявалъ